

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ МІСЬКОГО
ГОСПОДАРСТВА імені О. М. БЕКЕТОВА**

*МАТЕРІАЛИ VII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ І
МОЛОДИХ УЧЕНИХ*

**ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІЙ:
ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА.
ПОСТВОЄННЕ ВІДНОВЛЕННЯ**

16-17 листопада 2023 року

Харків – 2023

УДК 378 (06)

П27

Редакційна колегія: Сухонос М. К., д-р техн. наук, проф., проректор з наукової роботи ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Старостіна А. Ю., канд. техн. наук, проф., начальник науково-дослідної частини ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Вершиніна Д. М., д-р філософії, голова ради молодих учених ХНУМГ ім. О. М. Бекетова; Говорова К. В., аспірант ХНУМГ ім. О. М. Бекетова

Перспективи розвитку територій: теорія і практика. поствоєнне відновлення: матеріали VII міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених, Харків, 16–17 листопада 2023 р. / Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова, Рада молодих вчених при МОН України, Рада молодих вчених при Харківській обласній військовій адміністрації, Varna free university «Chernorizets hrabar», Slovak technical university in Bratislava, Czestochowa university of technology, Одеський національний економічний університет [та ін.] – Харків : ХНУМГ ім. О. М. Бекетова, 2023 – 580 с.

Розглядаються проблемні аспекти розвитку територій та актуальні шляхи їх вирішення. Освітлюються актуальні питання поствоєнного відновлення, міського та регіонального розвитку у системі державного управління та місцевого самоврядування; економічні, інформаційні, екологічні та соціальні аспекти розвитку територій; сучасні напрями розвитку архітектури та містобудування; альтернативні джерела енергії; транспортні системи та технології; управління проектами та програмами розвитку територій.

УДК 378 (06)

© Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова, 2023

<i>Люльчак О.М., Антонюк К.Г. Екологічні проблеми урбанізованих та техногенно змінених територій.....</i>	<i>111</i>
<i>Майданник О.О., Солодовнік О.О. Виклики до облікової системи суб'єктів господарювання в умовах війни та післявоєнного відновлення.....</i>	<i>113</i>
<i>Малашинська Ю.В., Костюкевич А.М. Державна підтримка релокації бізнесу в умовах дії воєнного стану.....</i>	<i>115</i>
<i>Марич А.А., Лакіза В.В. Членство та стратегія України у міжнародних фінансових організаціях.....</i>	<i>117</i>
<i>Маишталяр Л.Г., Антонюк К.Г. Проблема утилізації сміття в Україні.....</i>	<i>119</i>
<i>Назаренко В.В. Екологічне та соціальне значення розвитку підземного простору Києва та Харкова.....</i>	<i>121</i>
<i>Некрасов Я.В., Юрченко Д.М., Пілічева М.О. Екологічні аспекти оптимізації використання сільськогосподарських земель під час бойових дій.....</i>	<i>122</i>
<i>Однодворцева К. А., В'яткін Р. С. Цивільна безпека об'єктів та територій.....</i>	<i>124</i>
<i>Островний П.П., Михайлова О.В. Поточні витрати підприємств: сучасні підходи щодо їх економічного змісту.....</i>	<i>125</i>
<i>Підлужна В. Н., Лакіза В. В. Міграційна політика в Україні.....</i>	<i>127</i>
<i>Порада П.М., Сливка Я.В. Фінансові послуги в системі електронного бізнесу.....</i>	<i>129</i>
<i>Радик А.Р., Радик А.В. Роль зелених насаджень у формуванні екологічно сприятливого урбанізованого середовища.....</i>	<i>130</i>
<i>Саволюк Н.В., Антонюк К. Г. Екологічні проблеми побутових відходів у м. Вінниця та області.....</i>	<i>132</i>
<i>Севастьянова А.І., Антонюк К.Г. Розвиток альтернативної енергетики в Україні: проблеми та перспективи.....</i>	<i>134</i>
<i>Семененко А.Є., Колодізєв О.М. Аналіз сучасних проблем управління депозитними ресурсами вітчизняних банків.....</i>	<i>136</i>
<i>Семенчук Л.В., Табачук А.Я. Екологічна модернізація виробництва: переваги та виклики для регіонального розвитку.....</i>	<i>138</i>
<i>Сивик І.Р., Лакіза В. В. Масштаби, тенденції і проблеми іноземного інвестування в Україну.....</i>	<i>140</i>
<i>Слишкін Е.А., Сливка Я.В. Облік і аналіз розрахунків з постачальниками та покупцями: основа успішної релокації виробництва.....</i>	<i>142</i>
<i>Слободенюк О.В., Шкуратов О.І. Оцінювання інвестиційної привабливості комплексної реконструкції територій.....</i>	<i>143</i>

2020 року. Київ: Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова, 2020. 168 с. С. 51–54.

3. Сортуння твердих побутових відходів у громадах – важливий крок для захисту довкілля. URL: <https://www.vin.gov.ua/> (дата звернення: 01.11.2023)

РОЗВИТОК АЛЬТЕРНАТИВНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ В УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

А.І. Севастьянова, студентка 4 курсу факультету Торгівлі, маркетингу та сфери обслуговування

К.Г. Антонюк, д-р філософії, доцент кафедри Туризму та готельно-ресторанної справи

Вінницький торговельно-економічний інститут Державного торговельно-економічного університету

В процесі розвитку людства, пропорційно збільшується і попит на електроенергію, задоволення потреб яких відбувається за рахунок викопного палива, потім гідроенергетики та ядерної енергії, що призводить до все більшого об'єму викидів вуглекислого газу та глобальному потеплінню. У зв'язку з цим людство звертає свою увагу на природні джерела енергії. Слід зауважити, що застосування та розвиток альтернативних видів видобутку електроенергії в Україні, у порівнянні з іншими Європейськими країнами знаходиться лише на стадії зародження.

Для України з огляду на її геополітичне становище у світі сьогодні як ніколи важливим є прискорення розвитку альтернативної енергетики, як одного з аспектів для створення умов для економічного розвитку та незалежності України. Альтернативна енергетика поступово розвивається і стає однією з основних галузей в світовій економіці. Відновлювальні джерела енергії не лише дозволяють зменшити залежність від традиційних джерел енергії, але також надають значні конкурентні переваги для країн, які їх ефективно використовують. А розвиток сучасних технологій та їх подальше впровадження на виробництві робить енергію, вироблену з «зелених» джерел дешевшою ніж аналогічну отриману за допомогою теплових електростанцій [2].

Визначають дві основні групи енергетичних потоків з відновлювальних джерел електроенергії: енергія прямого сонячного випромінювання; вторинні прояви енергії сонячного випромінювання, що відображаються, як енергія вітру, тепла та гідроенергія, енергія біомаси, тощо.

Основною перевагою використання відновлюваних енергоресурсів є їх невичерпність та екологічна чистота, що сприяє поліпшенню екологічного стану і не призводить до зміни енергетичного балансу на планеті. При використанні відновлюваних джерел енергії відпадає необхідність у видобуванні, переробці, збагаченні та транспортуванні палива, знімається

проблема утилізації або захоронення шкідливих відходів традиційних енергетичних виробництв [1, с.147].

За умови подальшого здешевлення відновлювальних джерел енергії, їх економічно обґрунтований потенціал буде зростати. При цьому розширення використання відновлюваної енергетики безпосередньо у споживача не підпадає під обмеження енергосистеми і формує перспективу динамічного розвитку на місцевому рівні. Державна політика має бути орієнтована на стимулювання первинної ініціативи приватних гравців ринку. Має стимулюватися також розвиток децентралізованої відновлюваної енергетики (наприклад, фотоелектричні системи та сонячні колектори на дахах житлових будинків тощо), потенціал якої оцінюється у ~5 % споживання електроенергії населенням.

За прогнозами зростатиме частка сектору електроенергетичної галузі, який використовує тверду біомасу та біогаз як енергоресурс, що зумовлюватиметься як відносною сталістю виробництва (за наявності ресурсної бази), так і тенденцією до формування локальних генеруючих потужностей. Перевага віддаватиметься одночасному виробництву теплової та електричної енергії в когенераційних установках і заміщенню вуглеводневих видів палива [2].

Україна, як велика індустріальна та аграрна країна з гарним географічним розташуванням, все більше звертає увагу на перспективи впровадження та розвитку відновлювальної енергетики в країні. Чиновники та енергетичні експерти запевняють, що у держави є великий потенціал розвитку сонячних та вітрових парків, а також інших видів генерації з альтернативних джерел.

Тим більше розвиток вуглецево-нейтральної енергетики допоможе частково замінити зруйновані електростанції, а також ті, які згодом вийдуть з експлуатації через вичерпання технологічного ресурсу. Розвиток нової енергетики також додасть більше гнучкості усій національній системі. Шлях України полягає у тому, щоб відмовитися від застарілих типів електростанцій і у перспективі замінити їх на мікс, який буде характерним для України [3].

Підсумовуючи, слід зазначити, що сектор відновлюваної енергетики є дуже перспективним для України. Територія нашої країни – велика за європейськими мірками, з великою кількістю сонячних днів і рівнинами, де легко розмістити вітрові станції. Але через нестабільну економічну ситуацію цей напрям виробництва енергії потребує іноземних інвестицій та додаткових досліджень.

Література

1. Гайдаєнко І. Альтернативна енергетика в Україні: стан та перспективи розвитку. *Наукові записки з української історії*. (34). 146-151. (дата звернення 21.10.2023)
2. Енергетична стратегія України на період до 2035 року «Безпека, енергоефективність, конкурентоспроможність»: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 р. № 605-р URL: